

Arrest

nr. 201 245 van 19 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 12 december 1974 te Amaimo, Ikeduru, Imo State. In 1994 verhuisde u naar Kano State, alwaar u uw secundaire school beeindigde en u zich tot 2002 bijschoolde om vervolgens uw eigen zaak op te starten en een shop te openen waar u auto's en auto onderdelen verkocht. Uw vader is in 2013 overleden, uw moeder is momenteel woonachtig te Amaimo. Uw broer S.E. is overleden. U behoort tot de Igbo etnie en u bent Christen.

U verklaart homoseksueel geaard te zijn. U lichtte sinds januari vorig jaar mensen in Nigeria in omtrent rechten van de LGBT (Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender) gemeenschap, dit deed u onder andere in uw shop en tegenover zakenpartners, zowel Christenen als Moslims. Zo stelde u ondermeer dat niemand in Nigeria het recht heeft om een wet tegen LGBT op poten te zetten, Moslims in het noorden hebben geen recht om mensen te doden omwille van hun seksuele oriëntatie. U werd beschuldigd van het promoten van LGBT rechten in een Sharia State en van de Koran te schenden en in diskrediet te brengen, hierdoor kwamen Moslims achter u aan. Toen u op 25 september [2016] terug kwam van de kerk en u naar de supermarkt ging - gelegen tegenover uw woning – zag u plots meer dan twintig Moslims met messen en stokken uw leefgemeenschap binnen treden. U vluchtte hierop weg uit de supermarkt, uw buurman lichtte u in dat ze uw huis afbraken, ze brachten uw eigendommen naar buiten en zetten alles in vuur en vlam. Daarna begaven de Moslims zich naar uw shop gelegen tegenover uw woning, ook daar hadden ze alles afgebrand. U begaf zich dezelfde dag nog naar Abuja, alwaar u één week verbleef. Uw buur informeerde u dat de politie u zocht, ze waren langsgesproken en riepen dat u homo bent en rechten voor homoseksuelen zou promoten, u zou veertien jaar gevangenisstraf riskeren als ze u zouden vinden. U had reeds op 08 augustus [2016] een zakenvizum aangevraagd te Abuja voor België, u kreeg melding dat uw reisdocumenten in orde waren waarna u naar Lagos ging, om vervolgens naar België te reizen, alwaar u op 10 oktober 2016 aankwam. Op 02 november bent u van België naar Zwitserland gereisd, alwaar u de volgende dag een asielaanvraag indiende. Op 29 mei 2017 werd u door de Zwitserse autoriteiten aan België overgedragen.

U was reeds eerder naar België gereisd voor zaken, dit was in 2011 en in 2014. U kocht hier toen auto's aan, om deze vervolgens in uw shop in Kano te verkopen. U reisde in dit kader ook reeds naar onder meer China, Cuba en Nederland.

U legt ter staving van uw asielaanvraag volgende stukken neer: uw Nigeriaans paspoort afgeleverd op 25 juli 2013 te Lagos; uw 'Certificate for registration of birth'; uw eigendomsdocumenten; "10 years anniversary Antwerp"; een mail dd. 06.07.2017 van de Antwerp Pride; een mail dd. 17 augustus 2017 van çavaria; een document dienstverplaatsingen vrijwilligers çavaria; documenten omtrent de taakverdeling van vrijwilligers tijdens de Antwerp Pride; een document omtrent een vrijwilligers vergadering dd. 03 augustus 2017 en foto's van uw aanwezigheid op de Pride; documenten omtrent uw bedrijf in Nigeria (Osahi Inter Worldwide CO. LTD – Dealers on Original Motor Spare Parts such as Mercedes, Benz, Steyr and Man Diezel, Fiat, Trucks DAF and also injector parts of all models); een rapport médical dd. 03 februari 2017; een uitnodiging dd. 22 mei 2017 bij "Service de Chirurgie viscérale"; artikel "Political Sharia: Human Rights and Islamic Law in Northern Nigeria" dd. 21 september 2004; artikel "12 men suspected of being gay, arrested in Bauchi, Northern Nigeria"; artikel "Hisba arrest 12 in Kano over Gay marriage"; artikel 'Muslims killings of Christians and Igbos in the North'; artikels omtrent de onthoofding van "Gideon Akulaka" in Kano; artikel "Igbo woman murdered in Kano on 02 juni 2016"; artikel "Woman accused of blasphemy Prophet Mohammed, killed in Kano"; artikel "How Bridget Agbanime was murdered in Kofar Wambai Market Kano – religion"; artikel "Sharia Law against LGBT (Sharia enforcement squads targeting Nigerian gays)"; artikel "Pop Francis: Who am I to judge gay people?"; artikel "Barack Obama speaks out and declares support for same-sex marriage"; artikel "President Goodluck Jonathan signed a bill against LGBT", Prohibition act 2013 (Nigeria: Harsh law's severe impact on LGBT Community"; artikel 'since President Goodluck Jonathan signed a wildy'.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Immers uit uw verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolging' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen.

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen in Nigeria omwille van uw seksuele geaardheid. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Nigeria. Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier echter niet overtuigd dat u homoseksueel bent. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Uw opeenvolgende verklaringen over uw seksuele geaardheid en identificatie, de ontdekking en bewustwording van uw homoseksualiteit en uw eerste homoseksuele seksuele ervaringen en uw gevoelens, gedachten en ervaringen hieromtrent, het ontstaan van uw relatie met I.M. en uw verklaringen over uw toekomstplannen zijn dermate vaag en

ontwijkend en in strijd met de homofobe Nigeriaanse context, dat geen geloof kan worden gehecht aan uw homoseksuele geaardheid.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u reeds tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent uw seksuele identificatie. Zo stelt u het volgende: “Ik identificeer me als homo, maar ik identificeer me niet tot mensen, het is alleen mijn vriend, door het risico in Nigeria, ik identificeer me niet als homo, ik zei tegen mensen rechten van LGBT, recht om te leven, normaal leven te leiden als normale mensen, ze mishandelen en discrimineren ze, doden, dat is te veel. Ze doden mensen als die homo is. Ik zei dat tegen mensen” (zie gehoorverslag Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 20 juli 2017 p. 9-10, hierna genoemd cgvs p. 9-10).

Vervolgens stelt u aanvankelijk pas vanaf achttienjarige leeftijd uw homoseksualiteit te hebben ontdekt. U gevraagd hoe u dacht over uw seksualiteit voordat u de achttienjarige leeftijd had bereikt, luidt uw antwoord als volgt: “Toen, omdat zelfs voor 18 jaar, ik ben nog een kleine jongen, ik heb geen gevoelens op dat vlak, om tegen een vrouw of meisje te praten. Als ik meerderjarig werd, voelde ik in mij dat ik geen gevoelens had voor vrouwen, om met vrouwen te praten (cgvs p. 10). U ermee geconfronteerd dat het niet is omdat je jonger bent dan achttien jaar, je geen enkele gevoelens beleeft rond seksualiteit, bevestigt u geen enkele gevoelens te hebben gekend voor de leeftijd van achttien jaar, u had geen enkele seksuele gevoelens (cgvs p. 10). Gevraagd of u voor uw achttien jaar dan niet nadacht over relaties en over uw toekomst, ontkent u dit, u voelde dat immers niet, u dacht na over hoe u succesvol kon zijn, u dacht niet na over relaties (cgvs p. 10). Gepeild naar of u dan niet reeds voor uw achttien jaar besepte dat u als u een vrouw ziet, haar niet leuk vindt, er geen gevoelens voor hebt, antwoordt u het volgende: “Sommigen beginnen relaties als ze 16, 17 zijn. Sommigen op 17, anderen op 18, het hangt ervan af, ik besepte het toen ik 18 was, dat ik geen gevoelens had, ik zat toen op secundaire school, sommigen starten een relatie op secundaire school (cgvs p. 11). **Het is opmerkelijk dat u volhoudt pas vanaf achttienjarige leeftijd uw homoseksualiteit te hebben ontdekt en dat u een duidelijk onderscheid maakt tussen de periode voor uw achttien jaar – zijnde dat u toen geen enkele (seksuele) gevoelens zou hebben ervaren en u niet nadacht over (seksuele) relaties en u geen gevoelens had op dat vlak, om tegen een vrouw of meisje te praten – en de periode vanaf achttienjarige leeftijd – meer bepaald dat u toen merkte totaal geen gevoelens te hebben voor vrouwen -. Het is overigens ongeloofwaardig dat u alvorens de achttienjarige leeftijd te hebben bereikt, als opgroeiende puber nooit zou hebben gereflecteerd omtrent uw eigen seksualiteit, u hier nooit zou hebben bij stilgestaan en u geen (seksuele) gevoelens zou hebben ervaren en niet zou hebben nagedacht over (seksuele) relaties.** Het is bovendien opmerkelijk dat u het ontbreken van gevoelens voor vrouwen steeds koppelt aan het ontbreken van enige behoefte om met vrouwen te praten, wat zou impliceren dat je als homoseksueel geen vriendschappelijke contacten met vrouwen zou kunnen onderhouden en vrouwen in het dagelijkse leven volledig zou mijden. **U kan ten slotte niet duiden waarom u exact op achttienjarige leeftijd uw homoseksuele geaardheid ontdekte en wat hieromtrent de trigger vormde.** U er immers mee geconfronteerd dat het onduidelijk is waarom u pas op uw achttien jaar plots besepte dat u op mannen valt, geeft u enkel aan niet van vrouwen te houden, u hebt gevoelens voor mannen, u houdt ervan om bij een man te zijn in plaats van bij een vrouw (cgvs p. 12). U gevraagd naar hoe u dat bij uzelf opmerkte toen u achttien jaar oud was, dat u homoseksueel geaard bent, antwoordt u het volgende: “Ja ik zei, toen ik ongeveer, rond 18 jaar, ik begon te weten dat ik geen gevoelens voor vrouwen heb, ik hou er niet van om een relatie met een vrouw te hebben, ik heb het gevoel niet, vanaf mijn geboorte tot vorig jaar woonde ik alleen in mijn huis, vrouwen bezoeken me niet thuis” (cgvs p.11). Nogmaals gepeild naar hoe u exact te weten kwam geen gevoelens te hebben voor vrouwen en hoe u dit ontdekte, stelt u het volgende: “Omdat, als een man een vrouw ziet en je vindt die leuk, heb je gevoelens voor die vrouw, je denkt over hoe er close mee te zijn, zoiets gebeurde niet met mij. Als ik een vrouw zie die dichtbij mij komt, als ik merk dat ze een relatie wilt, zal ik een gat laten, niet close zijn, zodat ze weet dat ik niet geïnteresseerd ben” (cgvs p. 11). **Er kan dan ook worden gesteld dat uw manifeste onvermogen om nog maar iets te vertellen over de manier waarop u zich van uw homoseksuele geaardheid bewust werd, het gevoelsleven dat u bij dit proces kende en de wijze waarop u homoseksueel zijn voorstelt als iets dat men eensklaps beseft zonder meer, allerminst overtuigt.** U nogmaals gevraagd hoe u dat zo plots op achttienjarige leeftijd ontdekte, stelt u opmerkelijk genoeg ineens het volgende: “Toen in mijn dorp, mijn neef, de familie, we gingen naar het bos, we hadden seks in de bossen. Ze stuurden ons om brandhout te halen in de bossen, we speelden in de bossen” (cgvs p. 11). U geeft vervolgens aan dat dit de eerste keer was dat u ooit gevoelens had voor iemand, u besepte dat u homo was omwille van uw ervaringen met uw neef, dit door hoe uw neef en uzelf speelden in de bossen, als u uw neef zag, had u gevoelens voor hem (cgvs p. 13-14). **Het is opmerkelijk dat u slechts na veelvuldig aandringen van de Protection Officer om te verduidelijken waarom u exact op achttienjarige leeftijd uw homoseksuele geaardheid ontdekte en wat de trigger hiertoe op dat moment vormde, plots met een verhaal op de proppen komt dat u op achttienjarige leeftijd spelenderwijs met uw neef in de bossen uw**

homoseksuele geaardheid zou hebben ontdekt en dat dit de eerste keer was dat u ooit gevoelens had voor iemand.

Voor wat betreft de door u plotseling aangehaalde spelenderwijze ontdekking van uw homoseksuele geaardheid, kan er overigens het volgende worden opgemerkt. U verklaart met uw neef genaamd C.A. brandhout te zijn gaan sprokkelen in het bos, alwaar jullie speelden, jullie kleren uit deden en elkaar betastten (cgvs p. 12). U verduidelijkt geen seksuele penetratie te hebben gehad met uw neef, jullie betastten elkaar enkel naakt, raakten elkaar aan (cgvs p. 12). U stelt dit een zes tot achttal maanden te hebben gedaan, soms tot twee keer per week, u was toen achttien jaar oud (cgvs p. 12-13). **Vooreerst is het opmerkelijk dat u stelt nooit seksuele penetratie met uw neef te hebben gehad.** Zo stelt u enkel te hebben gespeeld met hem, jullie hadden geen seks, hadden het nog niet ervaren, u had nog geen seks gehad, jullie speelden, elkaar aanraken, terug aankleden en gingen terug weg (cgvs p. 13). Gepolst naar of u geen seksuele penetratie met hem wou, antwoordt u het volgende: "Neen, we speelden enkel, raakten elkaar enkel aan, hadden geen ervaring voor zoiets, we waren bang, sommige mensen konden ons zien in het bos" (cgvs p. 13). **Het is opmerkelijk dat u pretendeert op achttienjarige leeftijd uw seksuele geaardheid spelenderwijs te hebben ontdekt samen met uw neef en jullie gedurende zes tot acht maanden – soms tot twee keer per week – elkaar zouden hebben aangeraakt en betast, doch jullie nooit effectief zouden zijn overgegaan tot seksuele penetratie, enkel en alleen omdat jullie hier nog geen ervaring mee hadden.** Verder geeft u opmerkelijk genoeg zelf aan dat sommige mensen jullie konden zien in het bos, andere mensen kwamen immers ook gewoon naar het bos (cgvs p. 13). U de vraag opgeworpen of het dan niet gevaarlijk was om elkaar daar te betasten, ontkent u dit opmerkelijk genoeg. U stelt dat het op dat moment niet gevaarlijk was, enkel als ze jullie zouden zien, betrappen op die plaats, dan zouden ze jullie wegbrengen, de gemeenschap samen brengen, lachen, jullie misbruiken (cgvs p. 13). U gevraagd of u niet bang was dat iemand jullie zou kunnen zien, bevestigt u dit, daarom zouden jullie geen tijd hebben verspild, jullie deden direct terug jullie kledij aan, mensen konden jullie immers zien in de bossen, veel mensen komen in het bos om brandhout te zoeken (cgvs p. 13). U om verduidelijking gevraagd waarom het toen niet gevaarlijk was, stelt u het volgende: "Omdat er was geen wet toen ertegen. Er was geen wet tegen LGBT toen. Als hij naar mijn ouders zou gaan, lossen ze het op in de familie, slaan ze me, waarschuwen ze me waarom doe je dat, want we zijn nog kinderen" (cgvs p. 15). Evenwel geeft u vervolgens zelf aan dat – hoewel er geen wet tegen LGBT was toen - de maatschappij homoseksuelen als een 'outcast' aanschouwt, niemand zou iets met u willen doen dan, homo's zouden worden beschuldigd, beledigd (cgvs p. 15). **Het is compleet ongeloofwaardig dat u met uw neef in het openbaar – meer bepaald in een bos waar veel mensen brandhout zouden komen zoeken en waar mensen jullie konden betrappen – homoseksuele handelingen zou stellen gedurende maar liefst zes tot acht maanden en soms tot twee keer per week en dit in een homofobe Nigeriaanse samenleving.** Het feit dat er volgens u toen nog geen wet tegen LGBT in Nigeria van kracht was, neemt niet weg dat de Nigeriaanse maatschappij ook toen reeds duidelijk voorschreef dat een vrouw enkel vrij was voor een man en omgekeerd en dat homoseksualiteit absoluut niet werd getolereerd. Hoewel u pretendeert dat uw handelingen op dat moment geen gevaar inhielden gezien er geen wet tegen LGBT van kracht was toen, geeft u overigens zelf aan dat u bang was en geen tijd verspilde in de bossen, jullie bij betrapting zouden weggebracht worden, de gemeenschap zou worden samengebracht, jullie zouden uitgelachen en misbruikt worden. U slaagt er ook allerm minst in te duiden hoe u en uw neef aan elkaar te kennen gaven beiden een voorkeur voor het mannelijk geslacht te hebben. U immers gevraagd hoe u wist dat uw neef aangetrokken was tot mannen, stelt u enkel dat zowel u als uw neef het leuk vonden, indien uw neef het niet leuk vond, zou hij het niet aanvaarden, maar jullie vonden het beiden leuk (cgvs p. 14). Opmerkelijk genoeg geeft u vervolgens aan zelf het initiatief te hebben genomen, u raakte hem aan en hij raakte u terug aan, jullie deden de kleren uit en raakten elkaar aan (cgvs p. 14). U gevraagd hoe u wist als u hem aanraakte, dat hij dat ok zou vinden en dat hij op mannen viel, luidt uw antwoord als volgt: "Omdat altijd als ik bij hem ben, we zijn bijna dezelfde leeftijd, zijn altijd samen. Als ik hem aanraak, zou hij niet reageren, hij zou kunnen zeggen dat hij naar huis ging gaan en het tegen de ouders ging zeggen, hij deed dat niet zo wist ik dat hij aangetrokken was (cgvs p. 14). U ermee geconfronteerd dat er aldus een risico was dat uw neef het niet ok zou vinden en het mogelijks zou gaan rondvertellen, bevestigt u dit opmerkelijk genoeg: "Ja, als hij niet geïnteresseerd is, hij zou me waarschuwen, als ik hem nog eens aanraak, zal hij het zeggen tegen ouders, maar dat heeft hij niet gedaan, hij heeft niet geklaagd" (cgvs p. 14). U gevraagd hoe u op voorhand kon inschatten dat uw neef er goed op zou reageren, luidt uw nietszeggend antwoord als volgt: "Omdat, als ik hem aanraak, antwoordt hij. Zoals ik, als iemand me slaat in mijn gezicht, zeg ik aub doe het niet, ik vind het niet leuk, doe het nog eens en ik word kwaad. Als je het doet en ik zeg niks, doe je het nog eens, er is niet geklaagd. Als hij me zou zeggen dat hij het thuis zou gaan vertellen, zou ik stoppen, maar hij heeft niet geklaagd" (cgvs p. 14).

U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, antwoordt u het volgende: "Weet u, hij is mijn maat, hij is mijn neef, we zijn samen opgegroeid, dezelfde leeftijd, in Nigeria, dan, alles gay is niet gevaarlijk, zelfs als hij kwaad wordt, het was toen niet gevaarlijk in Nigeria. We waren toen nog kids, kinderen, opgroeiend in het dorp. Toen was het niet gevaarlijk, hij zou het alleen tegen de familie zeggen, ze zouden me slaan daarvoor" (cgvs p. 14). **U slaagt er aldus allesbehalve in een beeld te schetsen van uw risico-inschatting om uw neef binnen de Nigeriaanse homofobe maatschappij in het openbaar aan te raken zonder de seksuele oriëntatie van uw neef op voorhand te kennen en te weten hoe hij op uw aanrakingen zal reageren. Meer nog, u pretendeert wederom dat homo zijn en in het openbaar homoseksuele handelingen stellen in Nigeria geen gevaar inhield toen u achttien jaar oud was.**

Over het besef en aanvaarden van uw homoseksuele geaardheid en gevoelens, kan er het volgende worden opgemerkt. U gevraagd wat er in u opkwam toen u voor het eerst besepte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, stelt u het volgende: "Wat ik dacht, ik dacht niet dat ik een vrouw zou hebben, geen vrouw als je er niet van houdt, het huwelijk zou kapot gaan dan" (cgvs p. 15). U gevraagd of dit uw enige bedenking was, bevestigt u dit, u wou geen vrouw, geen vriendin (cgvs p. 15). Gepolst naar wat u dacht over het feit dat u homoseksueel was, antwoordt u het volgende: "Mijn reflectie is, als ik naar Kano ging in 1994, ik ben bang, als ik een jongen zie die ik leuk vind, ik ben bang om het hem te zeggen om mijn vriend te zijn, bang om het hem te zeggen. Ik had niemand toen, geen vriend, ik deed enkel masturbatie, want ik had geen vriend" (cgvs p. 15). U vervolgens gevraagd of u blij was om homo te zijn, stelt u letterlijk dat u blij was (cgvs p. 15). U om verduidelijking gevraagd, stelt u het volgende: "Ik voelde me blij omdat ik geloof dat, als je iets hebt met een man, die zal uw hart niet breken, u niet verdrietig maken. Als je een vrouw hebt, geen geld hebt om aan haar te besteden, het huwelijk houdt geen stand. Dus ik dacht laat ik naar een man gaan in plaats van een vrouw te zoeken, ik heb geen gevoelens, de relatie zal niet blijven duren. Als je een vrouw hebt en ze ontdekt dat je gay bent, ze verlaat u, vrouwen horen niet graag dat een man gay is" (cgvs p. 15). U geeft vervolgens aan wel degelijk op het moment van de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid te hebben geweten dat homoseksualiteit een taboe is in Nigeria en niet wordt aanvaard (cgvs p. 16). U vertelt immers reeds toen te hebben geweten dat de maatschappij niet houdt van homoseksualiteit, de discriminatie was heel erg, er was toen geen marteling, maar als ze u zien dan misbruiken ze u (cgvs p. 16). U ermee geconfronteerd hoe u blij kon zijn met uw geaardheid gezien de Nigeriaanse maatschappij homoseksualiteit niet tolereert, stelt u het volgende: "Omdat, ik ben blij, als ik merkte dat ik homo ben, ik moest blij zijn, één ik date geen vrouw. Ik heb geen gevoelens voor hun, ik moet blij zijn, ik ben homo" (cgvs p. 16). Vervolgens verduidelijkt u: "Omdat ik mijn identiteit, ze wisten niet dat ik homo ben, ik zei het niemand, zelfs mijn familie weet niets over mijn seksuele oriëntatie, ze gissen en verdenken me enkel, omdat ik niet huw, geen kinderen hebben, misschien denken ze zo, maar ze weten het niet" (cgvs p. 16). U ermee geconfronteerd dat u dan toch nog steeds voor uzelf dient te kunnen aanvaarden dat u homoseksueel bent in een maatschappij die homo's niet steunt, en u stelt blij te zijn met uw homoseksualiteit, luidt uw antwoord als volgt: "Ja omdat ik ken mensen die homo zijn in Nigeria, ik ben niet de eerste, er zijn er velen, sommigen staan het niet toe dat iemand het weet, ik ben niet de eerste. Ik ben blij, dat is wat ik kies, wat ik leuk vind, dat bedoel ik. Als ik haat dat ik homo ben, dat is rubbish, ik moet mezelf leuk vinden, ik moet eerst voor mezelf gelukkig zijn, zelfs al haat de maatschappij dat" (cgvs p. 16). Vervolgens bevestigt u direct te hebben aanvaard dat u homoseksueel was (cgvs p. 16). **Door deze opmerkelijk en tegenstrijdige uitspraken – zijnde u enerzijds stelt onmiddellijk gevoelens van blijheid te hebben gekend toen u ontdekte homoseksueel van aard te zijn en u direct uw geaardheid aanvaardde, dat is immers wat u kiest, wat u leuk vindt, u moet uzelf leuk vinden en eerst voor uzelf gelukkig zijn, anderzijds homoseksualiteit een taboe vormt in Nigeria en niet aanvaard wordt en de discriminatie heel erg is - blijkt dat u totaal nog niet hebt gereflecteerd over uw positie als homoseksueel binnen de Nigeriaanse maatschappij en dat u hier nog totaal niet bij hebt stilgestaan, dit terwijl de Nigeriaanse maatschappij duidelijk voorschrijft dat een vrouw enkel vrij is voor een man en omgekeerd en u hier als zijnde homoseksueel in Nigeria ongetwijfeld mee moet zijn geconfronteerd. Men kan logischerwijs verwachten dat iemand die voor het eerst zijn homoseksuele seksualiteit beleeft en ervaart en zijn homoseksuele geaardheid ontdekt in een homofobe maatschappij als zijnde Nigeria zich daar niet zo eenduidig positief bij voelt maar dat er twijfels rijzen omtrent deze gevoelens en dat er een heel proces aan vooraf gaat alvorens dergelijke gevoelens te accepteren. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u niet hebt gevochten tegen uw gevoelens en dat u meteen aanvaardde hoe u was, wat op z'n minst gezegd bevreemdend is. Het feit dat u zelf stelt het totaal niet moeilijk te hebben gehad voor uzelf om te aanvaarden dat u homoseksueel bent, u uzelf direct aanvaardde zoals u was, getuigt van een totaal gebrek aan bewustzijn van uwentwege voor wat betreft het risico om in Nigeria als homoseksueel gepercipieerd te worden.**

Bovenstaande verklaringen doen ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw, door u geopperde, homoseksuele geaardheid. Immers de manier waarop u consequent de u gestelde vragen wat betreft de beleving en ontdekking van uw homoseksuele geartheid beantwoord met algemene, herhalende, beknopte en geenszins overtuigende verklaringen, alsook uw onvermogen enige blijk van reflectie of twijfel te geven bij de ontdekking van uw homoseksuele geartheid, bij de manier waarop u met dit besef omging, en bij het besef in een maatschappij te leven die manifest vijandig staat tegen de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigt van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, waardoor er ernstig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Immers van iemand die ontdekt homoseksueel te zijn – dit in het kader van een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover elke vorm van homoseksualiteit – is het allerm minst onredelijk om te verwachten dat deze toch ietwat uitleg zou kunnen geven bij de manier waarop deze dit besef opnam en verwerkte, en eventuele gevoelens van twijfel of aarzeling hierbij zou kunnen plaatsen, die verder gaan dan de vage, beknopte en geenszins aannemelijke verklaringen van uwentwege, die erop neerkomen dat u niet hebt gevochten tegen uw gevoelens, u aanvaardde hoe u was en u blij was met uw homoseksuele geaardheid. Bij de ontdekking van uw eigen homoseksuele geaardheid, die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, kan dan ook verwacht worden dat u hierover vrij en doorleefd kan vertellen – hetgeen in casu helemaal niet het geval is – gegeven het feit dat een dergelijke ontdekking een grote impact heeft op het leven van de persoon die dit ontdekt, en deze persoon plaatst in de complexe realiteit waarmee homoseksuele mannen, levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd worden bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Dat u hiertoe helemaal niet in staat bleek te zijn, ondanks de veelheid aan verschillende vragen in die richting die u werden gesteld tijdens het gehoor op het CGVS, doet dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Uw beknopte en geenszins overtuigende verklaringen zijn voorts tekenend voor het gebrek aan inzicht van uwentwege in de complexe realiteit waarin homoseksuele mannen in Nigeria zich geplaatst zien, bij de bewustwording van de eigen seksuele geartheid. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homoseksueel zijn in Nigeria – of te getuigen van wat u dacht en wat door u heen ging en uw uiterst beknopte uitleg hieromtrent, is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksuele man, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van de homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele zinnige (concrete) gedachte, overweging, of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit.

Voor wat betreft uw verdere relationele leven, kan er het volgende worden opgemerkt. Het is opmerkelijk dat u – als zijnde een 42-jarige man – beweert slechts in januari 2015 en aldus als prille veertiger voor de eerste en enige maal een (homoseksuele) relatie te zijn aangegaan, meer bepaald met Dhr. I.M.. U immers gevraagd hoeveel partners u heeft gehad, stelt u geen partners te hebben (cgvs p. 7). Gepolst naar uw verleden, geeft u aan sinds uw geboorte geen gevoelens voor vrouwen te hebben gekend, u zou geen partners hebben (cgvs p. 7). U verduidelijking gevraagd, vraagt u of de Protection Officer met partners niet enkel vrouwen bedoelt dan (cgvs p. 8). Vervolgens stelt u voor wat betreft mannen, u enkel zakenpartners zou hebben, u heeft ook één vriend (cgvs p. 8). **Vooreerst is het opvallend dat u het woord 'partner' enkel als vrouw leest en dat u ervan uitgaat dat hier geen mannelijke partners mee worden bedoeld.** Bij u gepolst naar de redenering van uwentwege die hier mogelijks achter schuilt, geeft u opvallend genoeg dan weer aan dat mensen alleen vinden dat je een partner hebt als het een vrouw betreft, zoals in uw land, enkel man en vrouw zouden partner van elkaar kunnen zijn (cgvs p. 8), aldus geeft u hierbij letterlijk aan welk soort relatie de Nigeriaanse maatschappij voorschrijft. U gevraagd waarom u zolang – meer bepaald tot u ongeveer 40 was – wachtte alvorens een eerste maal een (homoseksuele) relatie aan te gaan, luidt uw antwoord als volgt: "Omdat ik bang ben, we wonen in Kano, het is een sharia state, alles van gay in Northern deel van Nigeria, als ze merken dat je homo bent, ze doden u. Ik verborg alles. Zelfs om toenadering te zoeken tot hem, was ik bang, hij is moslim, als hij het niet zou aanvaarden, vertelt hij het door aan moslim mensen. Ik ken hem lang, hij kwam water verkopen, duwde water op de truck, voorzag water bij me thuis, ik vond hem leuk maar was bang. Als ik water kocht voor 500, gaf ik hem 1000" (cgvs p. 16-17). U verduidelijkt vervolgens dat u I.M. reeds meer dan drie tot vier jaar zou kennen, daarvoor zag u niemand die u leuk vond en die u vertrouwde, die het geheim zou kunnen bewaren, u was bang (cgvs p. 16-17).

Gevraagd naar hoe u zeker was I.M. te kunnen vertrouwen, stelt u hem al lang te kennen, u gaf hem eten, kledij, hij kwam naar uw huis (cgvs p. 16-17). Meer nog, jullie waren heel close, zelfs als u het tegen hem kenbaar zou maken en hij zou weigeren, hij zou u niet aangeven aan zijn moslimbroeders, jullie waren daar veel te close voor (cgvs p. 16-17). U vertelt verder op een dag uw gevoelens aan hem te hebben medegedeeld, u vertelde hem dat u homo was en niet van vrouwen hield, u vond hem leuk en wou voor hem zorgen, wat hij vervolgens ook op zijn beurt aanvaardde (cgvs p. 28). Vervolgens geeft u zelf aan toen niet te hebben geweten of I.M. op mannen viel, of hij al dan niet in u interesse zou vertonen (cgvs p. 28). U gevraagd of dit niet risicovol was, om uw gevoelens kenbaar te maken, bevestigt u dit, u zei het evenwel omdat jullie close waren, u zorgde voor hem, indien hij het niet zou aanvaarden, zou hij er niet mee naar buiten treden (cgvs p. 28). **Vooreerst is het compleet tegenstrijdig dat u eerst aangeeft bang te zijn geweest om open kaart te spelen met I.M. gezien hij moslim is en het door zou kunnen vertellen aan moslim mensen, om anderzijds te beweren dat I.M. u niet zou aangeven bij zijn moslimbroeders gezien jullie hier veel te close voor waren. Verder is het opmerkelijk dat u dergelijk risico zou nemen, meer bepaald om in een Nigeriaanse homofobe maatschappij uw homoseksuele gevoelens kenbaar te maken aan een man waarvan u hoegenaamd niet zou weten of hij al dan niet op mannen valt en of hij ook maar enigszins interesse in u zou vertonen. Verder is het compleet ongeloofwaardig dat u gedurende uw 40 levensjaren geen enkele (seksuele) relatie – noch met mannen noch met vrouwen – zou zijn aangegaan - u had immers geen gevoelens tegenover vrouwen en u was bang om een relatie met een man aan te knopen - om dan plots een homoseksuele relatie aan te gaan met een moslimman waarvan u in eerste instantie niet wist wat zijn seksuele oriëntatie precies betrof. U maakt immers zelf een vergelijking tussen de houding van Katholieken en Moslims tegenover homoseksualiteit, waarbij u stelt dat Katholieken homoseksualiteit veroordelen en ze het niet willen in de maatschappij, moslims zouden er veel verder in gaan en zouden homoseksuelen zelfs doden, ze bekijken het met geweld (cgvs p. 22). U gevraagd of u geen vrees had om uitgerend tegen een moslim te vertellen dat u homo bent, stelt u niet bang te zijn geweest, jullie zijn close, broers, u had de moed om het hem te vertellen, u zag het karakter dat hij had, hij zou niet moslim fanatiek zijn, u deed vanalles voor hem, hij zou niet voor problemen zorgen (cgvs p. 29). **Het feit dat jullie close waren, u het karakter van I.M. aanschouwde en u vermoedde dat hij geen moslim fanatiek was, is evenwel geen afdoende verklaring waarom u uitgerend met een moslim en waarvan u niet wist wat zijn seksuele oriëntatie precies betrof – en na 40 jaar als single te hebben geleefd en nooit een relatie te zijn aangegaan – een relatie zou trachten aan te gaan en waarom u dit risico zou nemen. Het is verder ook opvallend dat u niet alleen verklaart voor januari 2015 geen enkele relatie met een man noch vrouw te zijn aangegaan, doch u eveneens aangeeft dat uw familie u hierdoor verdacht (cgvs p. 8-9). U verduidelijkt hieromtrent dat uw moeder u trachtte te dwingen om te huwen, waarop u weigerde, u stelde steevast wel te zullen huwen wanneer de tijd er rijp voor is, u had uw liefde toen nog niet gevonden en u wou niet zomaar een huwelijk aangaan als u niet van die persoon hield (cgvs p. 8-9). Uw moeder vroeg zich dan ook af waarom u als toenmalige dertiger niet wou huwen en geen kinderen had, gezien iedereen in uw omgeving op dat moment wel reeds was gehuwd en een gezin had gesticht (cgvs p. 8-9). Vervolgens geeft u aan dat uw moeder in dit kader steeds kwaad werd, immers in uw land als je op de leeftijd bent om te huwen, kunnen ze vermoeden dat je homo bent (cgvs p. 9). U stelt verder dat enkel uw vriend I.M. wist dat u homoseksueel bent, doch mensen verdachten u, ze checkten uw leeftijd, u bent niet gehuwd, ze zien u met geen vrouw, er zijn geen vrouwen die u bezoeken en u predikte tegen de Nigeriaanse wet omtrent LGBT rechten en moslims die mensen doden (cgvs p. 23). **In dit opzicht is het dan ook vreemd dat u binnen de Nigeriaanse maatschappij nooit iets zou hebben ondernomen om de schijn op te houden en om u voor te doen als heteroseksueel en als iemand die wel degelijk binnen deze maatschappij past.** U gevraagd of u iets ondernam om te laten blijken dat u geen homoseksueel was, stelt u dit niet te hebben bewezen, sommige vrienden vroegen u waarom u niet wou huwen, u zei dat het nog geen tijd was, als u een vrouw zou vinden, zou u huwen (cgvs p. 23). Gepolst of u niets anders deed om het te proberen verbergen dat u homo was, ontkent u dit, u verborg niets, u predikte, de rechten, iedereen heeft recht om te leven als normaal persoon (cgvs p. 23). U gevraagd of u iets ondernam om u voor te doen als hetero, stelt u het volgende: “Neen ik gedroeg me nooit zo, ik praatte over wat er gebeurde in Nigeria, de wet, dat elke man en vrouw zijn leven mag leven die hij kiest, zolang hij het niet gebruikt om iemand schade te berokkenen, de maatschappij schade te berokkenen, sommigen werden kwaad” (cgvs p. 23). **Men kan logischerwijs verwachten dat u als toenmalige dertigjarige homoseksuele en single zijnde jongeman opgroeiend in Nigeria die bovendien pretendeert in deze homofobe maatschappij te zijn opgekomen voor LGBT rechten, al het mogelijke zou doen om trachten te verbergen dat hij zelf homoseksueel geaard is en de nodige voorzorgsmaatregelen aan de dag zou leggen, dit door zich desnoods voor te doen als heteroseksueel.******

Betreffende uw voorgehouden relatie met I.M., kan er overigens nog het volgende worden opgemerkt. U beweert niet te weten hoe en wanneer uw vriend zijn homoseksuele geaardheid zou hebben ontdekt (cgvs p. 29). U gevraagd waarom jullie daar nooit over hebben gepraat, stelt u het hem nooit te hebben gevraagd, hij vroeg u dit ook niet, jullie waren enkel aan het daten, u vroeg het hem nooit (cgvs p. 29). Ook elkaars vrienden zouden jullie niet kennen en zouden jullie nooit hebben ontmoet. U verklaart hieromtrent dat u slechts éénmaal naar zijn huis zou zijn gegaan, hij kwam enkel en alleen bij u thuis langs (cgvs p. 30).

U blijft tot slot ook heel erg op de vlakte wanneer u gevraagd wordt naar hoe u uw toekomst zag met uw voorgehouden vriend I.M.. Gepeild naar jullie toekomstplannen, antwoordt u dat jullie planden om niet te huwen, het zou immers niet werken in Nigeria om te huwen, jullie zouden dood zijn dan, ze zouden jullie doden, ze zouden het niet toestaan, aldus jullie planden dit niet (cgvs p. 27). Gevraagd naar jullie toekomst samen buiten het huwelijk, stelt u het volgende: "Toekomst samen? Je kan niet samenwonen, wet in Nigeria is te streng, hij is niet mijn etnie, niet mijn broer, kunnen niet samen leven" (cgvs p. 27). U op weg geholpen door te stellen dat jullie naar een ander land konden verhuizen, stelt u enkel dat een ander land mogelijk is, in Nigeria is het niet mogelijk (cgvs p. 27). Gevraagd of jullie van plan waren om ooit naar het buitenland te verhuizen samen, stelt u niet te hebben gepland om Nigeria te verlaten, uw zaken gingen immers goed, waarom zou u naar een ander land gaan, gezien uw leeftijd, u kan dat niet (cgvs p. 27). U aangemoedigd dat u naar een ander land kon gaan teneinde een open relatie te kunnen beleven met uw vriend, stelt u het volgende: "Ik wist niet dat, ik doe mijn zaken, ik plande niet in een ander land te wonen, ik ga naar een land, koop zaken, ga terug. Nu hebben ze alles verbrand, iemand geeft me eten nu, het is niet fair, ik ben dat level voorbij, om een bedelaar te zijn, ik plande niet ergens anders te wonen, de andere keer toen ik naar hier kwam vroeg ik slechts zeven dagen" (cgvs p. 28). Nogmaals gepeild of u geen toekomst wenste met uw vriend, mogelijks in een ander land, stelt u dit nooit te hebben besproken met hem in Nigeria, u weet niet of hij het zou aanvaarden, u had nooit in uw gedachten om Nigeria te verlaten, u deed zaken, ging naar China, kocht goederen en kwam terug (cgvs p. 28). U zou overigens vandaag de dag geen enkel contact meer onderhouden met I.M., u belde hem wel toen u in Abuja was, maar u verloor in Zwitserland uw sim kaart, u kan hem niet meer contacteren (cgvs p. 28). **Het is uitermate vreemd dat u er in Nigeria nooit zou hebben bij stilgestaan wat de toekomst voor u en uw voorgehouden vriend I.M. in petto zou hebben en dat u nooit zou hebben getracht tot een oplossing te komen teneinde uw seksualiteit openlijk te kunnen beleven. Meer nog, u zou eigenlijk nooit Nigeria hebben willen verlaten, uw zaken gingen immers goed, u zou uw land niet hebben verlaten omdat u homo bent, wel omdat ze u zouden willen doden in Nigeria, dit omdat u LGBT rechten aldaar zou hebben gepromoot en omdat u de heilige Koran zou hebben geschonden (cgvs p. 34-36). U voegde er merkwaardig genoeg aan toe dat indien de Belgische overheid u zou helpen om u veiligheid te geven, u zou beschermen in Nigeria en u aldaar terug uw zaken zou kunnen doen, zou u graag terugkeren naar uw land (cgvs p. 34).**

Verder kent u in Nigeria geen andere homoseksuelen (cgvs p. 16) en kan u geen beroemde mensen (politici/muzikanten/sporters) uit Nigeria noemen die homoseksueel zijn of hiervan verdacht worden (cgvs p. 32).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, die hiervan het gevolg waren. Hoewel er geen geloof kan worden gehecht aan uw homoseksuele geaardheid, kan er voor wat betreft de door u opgeworpen vervolging door Moslims gezien u LGBT rechten in een Sharia State tegenover zowel Christenen als Moslims zou hebben gepromoot en u de Koran zou hebben geschonden en in diskrediet zou hebben gebracht, nog het volgende worden opgemerkt. U gevraagd waarom u het risico zou nemen om dit alles te promoten binnen de Nigeriaanse homofobe maatschappij, stelt u het volgende: "Ik praatte erover, doordat hoe ze hun behandelen in Nigeria, is heel slecht, ze nemen ze als outcast, discriminatie en martelen te veel. Ik was kwaad. Als je andere landen bekijkt, ze storen niemand, doen niemand kwaad" (cgvs p. 20). U ermee geconfronteerd dat u toch moet hebben geweten dat Moslims u mogelijks zouden kunnen vervolgen en als homo zouden kunnen beschuldigen, luidt uw antwoord als volgt: "Ja toen ik erover praatte, ik weet dat ze me nooit met een man zagen, ik deed dat in mijn kamer, ze zagen me met niemand, ze verdachten me maar zagen me niet, ze verdachten me er alleen van" (cgvs p. 20). U nogmaals geconfronteerd met het risico om openlijk over LGBT rechten te praten en deze te promoten binnen de homofobe Nigeriaanse maatschappij, antwoordt u het volgende: "Ja, omdat waar mijn shop is, christenen moslims, sommigen zijn klanten, ze begonnen me te beschuldigen en aan te vallen. Ik wist niet dat ze naar mijn huis zouden komen om me te doden" (cgvs p. 20). U ermee geconfronteerd dat het vreemd is dat u – als voorgehouden verdoken homoseksueel en binnen uw omgeving aanzien als veertigjarige alleenstaande man – LGBT rechten openlijk zou promoten

tegenover Christenen en Moslims binnen de Nigeriaanse homofobe maatschappij, stelt u het volgende: “Ja, ik deed het, maar ik zat in geen organisatie, geen LGBT organisatie. Ik deed het door de manier dat ze LGBT mensen behandelen, ze behandelen ze als criminelen. Dat is waarom ik het doe, en ik mensen het vertel. Die mensen hebben rechten zoals andere personen. Ze doden niemand, doen niemand schade, begaan geen overtreding. Waarom doet de federale overheid die wet, het is niet fair” (cgvs p. 22). Vervolgens geeft u evenwel zelf aan helemaal niet over de nodige macht te beschikken om er ooit iets aan te kunnen veranderen, u was er evenwel niet blij mee, veel mensen worden gearresteerd en gemarteld in verscheidene staten zoals Kano, Lagos, Imo State (cgvs p. 22). **Hoewel er geen geloof kan worden gehecht aan uw homoseksuele geaardheid, is het verder dan ook compleet ongeloofwaardig dat u als voorgehouden verdoken homoseksueel en binnen uw omgeving aanzien als veertigjarige alleenstaande man – wat volgens uw eigen verklaringen als vreemd wordt aanzien binnen de Nigeriaanse context gezien op deze leeftijd een man normaliter reeds is gehuwd met een vrouw en reeds een gezin zou hebben gesticht – ook nog eens het risico zou nemen om openlijk LGBT rechten te gaan promoten tegenover zowel Christenen als Moslims binnen de Nigeriaanse homofobe samenleving. U geeft immers zelf aan dat ze u hierdoor verdachten homoseksueel geaard te zijn (cgvs p. 20). De louter door u opgeworpen argumenten – zijnde dat u kwaad was, LGBT mensen slecht en als criminelen behandeld worden in Nigeria, ze gediscrimineerd, gemarteld en gearresteerd worden, deze mensen rechten hebben zoals andere personen, de geïmplementeerde wet niet fair is en u niet wist dat ze naar uw huis zouden komen om u te doden, vormen geen afdoende verklaring waarom u het risico zou nemen openlijk op te komen voor LGBT rechten en waarom u dit niet enkel tegenover Christenen maar ook nog eens tegenover Moslims – die naar uw mening gewelddadiger zouden zijn dan Christenen en homoseksuelen zouden willen doden (cgvs p. 22) - openlijk zou gaan verkondigen. U geeft overigens zelf aan allesbehalve over de nodige macht te beschikken om op dit vlak veranderingen binnen de Nigeriaanse maatschappij door te voeren.**

Voor wat de veiligheidssituatie in Nigeria betreft kan het volgende worden opgemerkt.

Uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (‘COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram’ dd. 12 april 2016), blijkt duidelijk dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio’s van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Imo State, waar u geboren bent en tot 1994 woonde, en Kano State, waar u vanaf 1994 tot uw vertrek in 2016 verbleef, te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Imo en Kano aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw Nigeriaans paspoort afgeleverd op 25 juli 2013 te Lagos en uw ‘Certificate for registration of birth’, deze documenten bevatten louter persoonsgegevens die hier niet onmiddellijk ter discussie staan.

De door u voorgelegde eigendomsdocumenten tonen enkel aan dat u in Nigeria over eigendommen beschikte en de documenten omtrent uw bedrijf in Nigeria (Osahi Inter Worldwide CO. LTD – Dealers on Original Motor Spare Parts such as Mercedes, Benz, Steyr and Man Diesel, Fiat, Trucks DAF and also injector parts of all models) staven enkel uw tewerkstelling in Nigeria. Dit alles staat niet onmiddellijk ter discussie, maar doet geen afbreuk aan het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid en de door u aangehaalde vervolging door Moslims gezien u LGBT rechten in een Sharia State zou hebben gepromoot en u de Koran zou hebben geschonden en in diskrediet zou hebben gebracht. Betreffende de door u voorgelegde brief “10 years anniversary Antwerp” omtrent de georganiseerde 10 jaar Antwerp Pride en het Love United Festival, een mail dd. 06 juli 2017 van de Antwerp Pride waaruit blijkt dat u zich hebt aangemeld als vrijwilliger op de website, een mail dd. 17 augustus 2017 afkomstig van çavaria, een document dienstverplaatsingen vrijwilligers çavaria, documenten omtrent de taakverdeling van vrijwilligers tijdens de Antwerp Pride, een document omtrent een vrijwilligers vergadering dd. 03 augustus 2017 en foto’s van uw aanwezigheid op de Pride, deze documenten tonen enkel aan dat u op dit event aanwezig was en dat u als vrijwilliger bij de

organisatie ervan was betrokken, doch kunnen gezien de eerder besproken gehele ongeloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid geen afbreuk doen aan het feit dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Het Rapport Médical dd. 03 februari 2017 en de uitnodiging dd. 22 mei 2017 bij 'Service de chirurgie viscérale' tonen enkel aan dat u aan een hernia in de rechter liesstreek zou lijden. Er wordt in het attest evenwel geen enkele melding gemaakt van de oorzaak en de omstandigheden waaruit deze fysieke problemen zouden voortvloeien, noch wordt er in het attest gespecificeerd sinds wanneer u zou opgevolgd worden en op welke wijze u zou behandeld worden. Deze door u neergelegde attesten zijn aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht, omdat u uw homoseksuele geaardheid niet aannemelijk wist te maken en er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolging door Moslims gezien u LGBT rechten in een Sharia State zou hebben gepromoot en u de Koran zou hebben geschonden en in diskrediet zou hebben gebracht.

U voegt tot slot volgende artikels aan uw dossier toe: "Political Sharia: Human Rights and Islamic Law in Northern Nigeria" dd. 21 september 2004, "12 men suspected of being gay, arrested in Bauchi, Northern Nigeria", "Hisba arrest 12 in Kano over Gay marriage", "Muslims killings of Christians and Igbos in the North", artikels omtrent de onthoofding van "Gideon Akulaka" in Kano, "Igbo woman murdered in Kano on 02 juni 2016", "Woman accused of blasphemy Prophet Mohammed, killed in Kano", "How Bridget Agbanime was murdered in Kofar Wambai Market Kano – religion", "Sharia Law against LGBT (Sharia enforcement squads targeting Nigerian gays)", "Pope Francis: Who am I to judge gay people?", "Barack Obama speaks out and declares support for same-sex marriage", "President Goodluck Jonathan signed a bill against LGBT", Prohibition act 2013 (Nigeria: Harsh law's severe impact on LGBT Community), "since President Goodluck Jonathan signed a wildy". Deze algemene artikels tonen enkel aan dat de Nigeriaanse maatschappij homofob is, er een Sharia Law tegen LGBT is en President Goodluck de wet tegen LGBT (cfr. Prohibition act 2013) heeft ondertekend en schetst een beeld van de mening van Paus Franciscus en Barack Obama tegenover homoseksualiteit en geven voorbeelden weer van vervolging omwille van het in diskrediet brengen van de Koran en Profeet Mohammed, maar bewijzen gezien bovenstaande argumentatie geenszins dat u zelf als homoseksueel jarenlang in deze Nigeriaanse maatschappij zou hebben vertoefd en dat u als voorgehouden homoseksueel vervolging door Moslims zou vrezen gezien u LGBT rechten in een Sharia State tegenover zowel Christenen als Moslims zou hebben gepromoot en u de Koran zou hebben geschonden en in diskrediet zou hebben gebracht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 23 oktober 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij benadrukt dat hij "zichzelf weldegelijk als een homoseksueel identificeert, maar [hij] liet aan de mensen in Nigeria [zijn] geaardheid niet weten, juist omwille van de wetgevingen en homofobe houding van de maatschappij".

Waar de commissaris-generaal het opvallend acht dat verzoeker pas op zijn achttiende zijn homoseksuele geaardheid ontdekt heeft, legt hij uit dat hij "nooit een relatie gehad [heeft] met een vrouw", dat hij "nooit romantische gevoelens" had voor zijn vrouwelijke vrienden en dat hij in "homofobe omstandigheden" opgroeide. Hij stelt dat hij "uiteraard voor [zijn] achttiende levensjaar [heeft] stilgestaan bij [zijn] seksuele geaardheid", omdat hij "helemaal geen interesse had in vrouwen", maar hij "durfde zelfs niet te dromen van een relatie met een man" omdat dit "in de Nigeriaanse samenleving absoluut niet [werd] aanvaard!". Hij verklaart dat hij pas na zijn meerderjarigheid zich meer durfde permitteren en grotere risico's durfde nemen, dat hij zich niet meer verzette tegen zijn gevoelens "en al spelende ontdekte [hij] meer en meer [zijn] geaardheid en merkte [hij] de aantrekking naar [zijn] neef C.A. toe".

Verzoeker meent dat *“hoe [hij] intimiteit en seksualiteit beleefd heeft, is bijzonder persoonlijk en er bestaat geen juiste of verkeerde manier voor het beleven en ontdekken van de seksualiteit”*. Hij acht het *“bijzonder gemakkelijk van verwerende partij om te stellen dat bepaalde gedragingen van verzoekende partij 'onwaarschijnlijk' en 'onlogisch' zouden zijn”*.

Waar verzoeker zou hebben verklaard blij te zijn toen hij besepte homoseksueel te zijn, verduidelijkt hij dat hij zijn hele leven *“in een tweestrijd”* leefde, dat hij zich toen niet meer verzette tegen zijn gevoelens en dat er een enorme last van zijn schouders viel toen hij aanvaardde dat hij als homoseksueel geboren was en dat dat geen misdaad was.

Verzoeker wijst erop dat het niet zozeer zijn eigen seksuele geaardheid was die voor de problemen zorgde, maar *“wel [zijn] activisme en [zijn] strijd tegen de discriminatie van de LGBT gemeenschap in Nigeria”*.

Hij vraagt zich af: *“Volgens verwerende partij had verzoekende partij zich als een heteroseksueel moeten voordoen?”*. Hij klaagt aan dat hem verweten wordt *“geen dubbelleven te hebben geleid en zich niet te hebben voorgedaan als een heteroseksueel?”*.

Hij benadrukt dat hij zich ook in België *“actief inzet voor de LGBT rechten: [hij] nam deel aan de Antwerp Gay Pride, is lid van cavaria en is vrijwilliger bij tal van organisaties”*.

Verzoeker wijst op de door hem voorgelegde artikels waaruit volgens hem blijkt dat *“mensenrechten - en voornamelijk de rechten van homoseksuelen - flagrant geschonden [worden] in Nigeria”*.

Hij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

2.2. Stukken

Bij een aanvullende nota, aangekomen op de Raad op 22 januari 2018, voegt verzoeker *“bewijzen dat hij lid is van çavaria, een holebi organisatie”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor (verdere) problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid en zijn activiteiten aldaar voor de LGBT-gemeenschap.

2.4.2. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, “*Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*”, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekende partij minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopng worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont.

2.4.3. Voorop stelt de Raad vast dat verzoeker benadrukt dat hij nooit gevoelens had voor vrouwen en hij daarom ook nooit gehuwd is, alhoewel dit tegen de wil in was van zijn moeder en een twistpunt binnen de familie. De Raad stelt echter vast dat verzoeker wel gehuwd is en dit ook meerdere keren heeft bevestigd in zijn aanvragen tot het bekomen van een Schengenvisum bij de Belgische ambassade, zie onder meer aanvraag van 26 september 2014 en 28 september 2016 in het administratief dossier. Ter terechtzitting heeft verzoeker geen geldige verklaring voor deze fundamentele tegenstrijdigheid. Hij kan evenmin redenen aangeven waarom de Raad deze officiële documenten die hij met jaren verschil, zelf invulde, ondertekende en voorlegde aan de Belgische ambassade niet zou moeten aannemen. De Raad meent dan ook dat verzoeker zelf het bewijs van een huwelijk meerdere keren heeft aangebracht. Dit ondermijnt op zich reeds de gehele geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag, waarin zijn staat van ongehuwde, centraal staat.

2.4.4. De Raad hecht voorts geen geloof aan verzoekers beweerde homoseksualiteit gezien (i) zijn weinig doorleefde verklaringen over de ontdekking van zijn seksuele geaardheid (gehoor, p. 10-12) waarbij hij aangaf tot 18 jaar a-seksueel te zijn; (ii) zijn incoherente beweringen over waarom hij op 18-jarige leeftijd tot het besef kwam homoseksueel te zijn (gehoor, p. 11-14); (iii) het onaannemelijk is dat verzoeker riskeerde om zijn eerste homoseksuele ervaringen te beleven met zijn neef, gedurende zes tot acht maanden en soms tot twee keer per week, in een bos waar veel mensen brandhout kwamen zoeken en ze betrappt konden worden, louter omdat er volgens hem “toen nog geen wet tegen LGBT in Nigeria van kracht was” terwijl kan verwacht worden dat verzoeker de sociale afrekening minstens heeft beseft (gehoor, p. 13-15); (iv) hij geen blijk geeft van enige zelfreflectie of bewustzijn binnen de homofobe Nigeriaanse context met betrekking tot zijn seksuele geaardheid en hij enkel verklaarde dat hij blij was toen hij besepte dat hij homoseksueel was (gehoor, p. 15-16); (v) hij niet aannemelijk maakt waarom hij tot zijn 40 jaar angst had om een homoseksuele relatie aan te gaan omwille van de homofobe cultuur, om dan vervolgens het risico te nemen een relatie aan te gaan met een moslim waarvan hij de seksuele oriëntatie niet kende (gehoor, p. 16-17); (vi) hij enkel oppervlakkig kan aangeven hoe hij zijn enige partner I.M. benaderde om een relatie aan te gaan (gehoor, p. 16-17, 28) en ook niet wist wanneer I.M. zijn homoseksuele geaardheid zou hebben ontdekt (gehoor, p. 29); (vii) zijn opmerkelijke verklaringen enerzijds als verdoken homoseksueel te leven en anderzijds openlijk over LGBT-kwesties te praten tegen zowel christenen als moslims (gehoor, p. 20-22); (viii) verzoekers gebrek aan interesse in andere (bekende) homoseksuelen in Nigeria niet te rijmen valt met zijn beweerd engagement voor de LGBT-gemeenschap aldaar.

2.4.5. De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker “*nooit een relatie gehad [heeft] met een vrouw*” (wat uit zijn visumdossier onwaar blijkt), dat hij “*nooit romantische gevoelens*” had voor zijn vrouwelijke vrienden, dat hij in “*homofobe omstandigheden*” opgroeide en dat hij “*uiteraard voor [zijn] achttiende levensjaar [heeft] stilgestaan bij [zijn] seksuele geaardheid*”, omdat hij “*helemaal geen interesse had in vrouwen*”, maar hij “*durfde zelfs niet te dromen van een relatie met een man*” omdat dit “*in de Nigeriaanse samenleving absoluut niet [werd] aanvaard!*”, strookt niet met zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal, waar hij meermaals uitdrukkelijk aangaf “*geen enkele gevoelens*” te hebben over seksualiteit of relaties, maar enkel na te denken “*over hoe ik succesvol kon zijn, [...] over mijn*

secundair beëindigen en welke business ik zou doen om geld te verdienen, voor mijn familie te kunnen zorgen” (gehoor, p. 10-11). Verzoeker werd verschillende keren expliciet gevraagd hoe hij voor zijn achttiende dacht over zijn seksuele geaardheid en relaties, doch hij liet na enige doorleefde verklaringen af te leggen over de moeilijkheid van het besef homoseksueel te zijn en liet geenszins verstaan dat hij *“uiteraard voor [zijn] achttiende levensjaar [heeft] stilgestaan bij [zijn] seksuele geaardheid”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift.

2.4.6. Ook de stelling in het verzoekschrift dat verzoeker pas na zijn meerderjarigheid zich meer durfde permitteren en grotere risico's durfde nemen, dat hij zich niet meer verzette tegen zijn gevoelens *“en al spelende ontdekte [hij] meer en meer [zijn] geaardheid en merkte [hij] de aantrekking naar [zijn] neef C.A. toe”*, is niet verenigbaar met wat hij verklaarde tijdens zijn gehoor, waar hij over de seksuele contacten met C.A. net aangaf dat hij deze durfde ondernemen in een bos waar veel mensen brandhout kwamen zoeken omdat ze bij een eventuele betrapping of indien C.A. hem zou verklikken nog beschouwd zouden worden als kinderen (*“We waren toen nog kids, kinderen, opgroeiend in het dorp. Toen was het niet gevaarlijk, hij zou het alleen tegen de familie zeggen, ze zouden me slaan daarvoor. [...] Als hij naar mijn ouders zou gaan, lossen ze het op in de familie, slaan ze me, waarschuwen ze me waarom doe je dat, want we zijn nog kinderen.”*; gehoor, p. 14-15).

2.4.7. Waar in het verzoekschrift wordt beweerd dat verzoeker zijn hele leven *“in een tweestrijd”* leefde, dat hij zich toen niet meer verzette tegen zijn gevoelens en dat er een enorme last van zijn schouders viel toen hij aanvaardde dat hij als homoseksueel geboren was en dat dat geen misdaad was, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker tijdens zijn gehoor geen enkele blijk gaf van dergelijke innerlijke tweestrijd, noch van enige wroeging bij de ontdekking van zijn homoseksualiteit, terwijl hij hier op het Commissariaat-generaal meermaals uitdrukkelijk naar gevraagd werd (gehoor, p. 15-16). Dat verzoeker hier spontaan aldus niet op kon antwoorden maar dit thans wel aanbrengt in zijn verzoekschrift, komt over als een loutere *post-factum* bewering die na die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing.

2.4.8. De Raad kan aldus geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas, evenmin aan zijn bijzondere bekendheid met de LGBTI gemeenschap in Nigeria, noch met de beweerde acties voor de sociale aanvaarding van homo's. Verzoeker heeft manifest een ander profiel aangenomen dan de bijzonder actieve zakenman die kan blijken uit zijn vele reizen naar Europa en China (zie paspoort en documenten bij het administratief dossier).

2.4.9. De stelling in het verzoekschrift verzoeker zich ook in België *“actief inzet voor de LGBT rechten: [hij] nam deel aan de Antwerp Gay Pride, is lid van cavaria en is vrijwilliger bij tal van organisaties”* - waarvan hij bij aanvullende nota *“bewijzen dat hij lid is van çavaria, een holebi organisatie”* is mogelijk zeker nu hij een asielaanvraag had ingediend omwille van genderredenen. Uit een lidmaatschap van en/of deelname aan activiteiten van een dergelijke holebi-organisatie kan echter geen seksuele geaardheid blijken, temeer daar verzoekers verklaringen over zijn homoseksualiteit reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Uit de vaststelling dat verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag *“openlijk uitkomt voor het feit dat hij holebi is”* kunnen in deze geen bewijs van homoseksualiteit uitmaken.

2.4.10. Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat de motivering in de bestreden beslissing dat het opmerkelijk is *“dat u pretendeert op achttienjarige leeftijd uw seksuele geaardheid spelenderwijs te hebben ontdekt samen met uw neef en jullie gedurende zes tot acht maanden – soms tot twee keer per week – elkaar zouden hebben aangeraakt en betast, doch jullie nooit effectief zouden zijn overgegaan tot seksuele penetratie, enkel en alleen omdat jullie hier nog geen ervaring mee hadden”* geenszins gevolgd wordt door de Raad, daar dit een geheel subjectieve en stereotiepe opvatting van (homo)seksualiteit betreft, die op zich de geloofwaardigheid van verzoekers (ontdekking en beleving van zijn) geaardheid niet kan ondermijnen. De Raad treedt het verzoekschrift in die zin bij waar gesteld wordt dat *“hoe [verzoeker] intimiteit en seksualiteit beleefd heeft, is bijzonder persoonlijk en er bestaat geen juiste of verkeerde manier voor het beleven en ontdekken van de seksualiteit”*. Hoe dan ook volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn homoseksualiteit.

2.4.11. Waar in het verzoekschrift nog wordt aangevoerd dat uit door hem voorgelegde artikels blijkt dat *“mensenrechten - en voornamelijk de rechten van homoseksuelen - flagrant geschonden [worden] in Nigeria”*, benadrukt de Raad dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst

werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier - gelet op het voorgaande - in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.4.12. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven.

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier ("*COI Focus: Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram*" van 12 april 2016) blijkt daarnaast dat er in Edo State, Nigeria, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK